

DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 1 juni 1995 *

I mål C-123/94,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Maria Patakia, rätts-tjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg hos Georgios Kremliis, rättstjänsten, Centre Wagner, Kirchberg,

sökande,

mot

Republiken Grekland, företrädd av Aikaterini Samoni-Rantou, biträdande sär-skild juridisk rådgivare vid den särskilda rättsavdelningen för gemenskapsrättsliga frågor vid Utrikesministeriet, och Evi Skandalou, juridisk medarbetare vid samma avdelning, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg vid Republiken Greklands ambassad, 117, Val Sainte-Croix,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT nr L 257, s. 2), genom att bibehålla bestämmelserna i artikel 70

* Rättegångsspråk: grekiska.

i förordning nr 2545/1940 och i utbildnings-och kyrkoministerns beslut nr 46508 av den 10 och 17 maj 1976 (i dess ändrade version) såsom gällande,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av C. Gulmann, avdelningsordförande samt J.C. Moitinho de Almeida (referent), D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet och L. Sevón, domare,

generaladvokat: M.B. Elmer,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 9 mars 1995 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har genom ansökan vilken inkom till domstolens kansli den 26 april 1994 väckt talan enligt artikel 169 i EG-fördraget om fastställelse av att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten och mer specifikt enligt artikel 48.2 i EG-fördraget och artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen (EGT nr L 257, s. 2, i det följande "förordning nr 1612/68"), genom att bibehålla bestämmelserna i arti-

kel 70 i förordning nr 2545/1940 och i utbildnings- och kyrkoministerns beslut nr 46508 av den 10 och 17 maj 1976 (i dess ändrade version) såsom gällande.

- 2 De ovan nämnda grekiska bestämmelserna uppställer strängare krav på utländska medborgare, däri inbegripet medborgare i andra medlemsstater, än på grekiska medborgare, vid rekryteringen av lärare till privata språkskolor.
- 3 Det följer av beslutet nr 46508 att det vid rekrytering av lärare som är utländska medborgare krävs ett tillstånd av direktören för privatundervisning vid utbildnings- och kyrkoministeriet som erhålls vid uppvisande av vissa handlingar som räknas upp i beslutet. För att förnya tillståndet krävs det likaså att ett flertal handlingar visas upp, bland annat ett läkarintyg.
- 4 I överensstämmelse med artikel 70.1, 70.2 och 70.4 i förordning nr 2545/1940, kan dessutom endast de personer som innehar de kvalifikationer som krävs för att kunna verka som lärare inom det statliga undervisningsväsendet undervisa vid en privat skola. Den behörige ministern kan likväl besluta att de kvalifikationer som en grekisk medborgare innehar, som inte uppfyller detta krav, är tillräckliga.
- 5 Då kommissionen anser att bestämmelserna i fråga innebär diskriminering i förhållande till medborgare i andra medlemsstater och att den därför står i strid med artikel 48.2 i fördraget och med artikel 3.1 i förordning nr 1612/68 skickade denna den 1 juli 1992 en anmodan till Republiken Grekland i vilken kommissionen gav detta land tillfälle att inkomma med sina synpunkter inom en frist på två månader. Då Republiken Grekland inte besvarade den omnämnda anmodan, skickade kommissionen den 26 augusti 1993 denna ett motiverat yttrande i vilket Republiken Grek-

land uppmanades att rätta sig efter yttrandet inom en frist på två månader från det att yttrandet delgivits. Eftersom det motiverade yttrandet inte besvarades, väckte kommissionen således den aktuella talan vid domstolen.

- 6 Republiken Grekland har inte bestridit att de omtvistade bestämmelserna är oförenliga med gemenskapsrätten. Den har ändå gjort gällande att ett presidentförordning som ställer upp samma krav vid rekryteringen av andra medlemsstaters medborgare som de som uppställs för anställning av grekiska medborgare snart kommer att kungöras och att talan följaktligen kommer att vara utan syfte.

- 7 Detta resonemang kan inte accepteras. Det framgår nämligen av en fast rättspraxis (se dom av den 24 mars 1994, kommissionen mot Belgien, C-80/92, Rec. s. I-1019) att de ändringar som införs i den nationella lagstiftningen är utan relevans när det gäller att avgöra en talan om underlåtelse, eftersom de inte har trätt ikraft före utgången av den frist som angivits i det motiverade yttrandet.

- 8 Följaktligen konstateras att underlåtelse enligt kommissionens yrkande föreligger.

Rättegångskostnader

- 9 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part ersätta rättegångskostnaderna. Då Republiken Grekland är den tappande parten, skall denna åläggas att ersätta rättegångskostnaderna.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

- 1) Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten och mer specifikt enligt artikel 48.2 i EG-fördraget och enligt artikel 3.1 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, genom att bibehålla bestämmelserna i artikel 70 i förordning nr 2545/1940 och i utbildnings- och kyrkoministerns beslut nr 46508 av den 10 och 17 maj 1976 (i dess ändrade version) såsom gällande.
- 2) Republiken Grekland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Gulmann

Moitinho de Almeida

Edward

Puissochet

Sevón

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 juni 1995.

R. Grass

C. Gulmann

Justitiesekreterare

Ordförande på femte avdelningen